

SOLEMNITAT DE L'ASCENSIÓ (B)
Homilia del P. Abat Josep M. Soler
13 de maig de 2018
Ac 1, 1-11 / Ef 4, 1-13 / Mc 16, 15-20

Ells se n'anaren a predicar. No es quedaren tancats a casa. Sinó que posaren en pràctica el que Jesús ressuscitat els havia dit: *aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova de l'Evangelí.* Havien descobert un tresor: l'Evangelí de Jesús. I no se'l volien quedar per a ells tots sols. Volien posar en pràctica el que el Senyor els havia encarregat. Aquesta missió confiada als onze és encomanada, també, a tota l'Església, a tots els cristians. Tot batejat, germans i germanes, ha rebut la missió de ser evangelitzador, d'anunciar la Bona Nova de Jesucrist.

Segons l'evangelí que acabem d'escoltar, la missió que Jesús confia als deixebles té quatre punts principals: anunciar per tot el món Jesucrist mort i ressuscitat; batejar els qui creguin en ell per comunicar-los la vida nova de Pasqua; lluitar contra el mal i guarir les ferides corporals o espirituals de les persones; i, per extensió, treballar activament per millorar la societat i el conjunt del món. Queda ben clar, doncs, que la fe cristiana no és una evasió de la realitat present mentre esperem una realitat futura que posarà les coses al seu lloc just. Sinó que la fe cristiana demana treballar per transformar la realitat que ens toca de viure segons la paraula de Jesús.

La missió confiada als dotze continua, tal com he dit, en l'Església. És confiada a tots els qui hem estat batejats. També a cadascun de nosaltres, doncs. Ens toca portar-la a terme en la part de món on vivim, en la parcel·la que abasta la nostra vida i la nostra activitat. Si volem ser coherents amb la nostra fe, hem de procurar difondre el missatge de l'Evangelí al nostre entorn, coratjosament, sense por a ser incompresos o a rebre burles; amb una actitud allunyada de tota imposició, com una proposta i un servei als altres. Sabem que el Senyor també cooperarà amb nosaltres en aquesta missió que ens ha estat confiada, tal com va prometre de fer-ho als deixebles. Perquè encara que no sigui visiblement perceptible, *ell és amb nosaltres cada dia fins a la fi del món* (Mt 28, 20).

La tasca que ens és confiada és portadora d'alegria. Perquè comporta afavorir l'encontre personal amb Jesucrist. Primer en nosaltres, a través de la pregària, de la lectura orant de la Paraula, de la participació en els sagraments i d'una manera particular en l'eucaristia. I, després, a partir de la nostra experiència espiritual, comporta ajudar els altres a viure aquest encontre personal amb el Senyor. Un encontre ofert a tothom i que és transformador de les persones. Tal com diu el Papa Francesc: "L'alegria de l'evangelí omple el cor i la vida sencera dels qui es troben amb Jesús. Els qui es deixen salvar per Ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament. Amb Jesucrist sempre neix i reneix l'alegria" (Evangelii gaudium, [EG], 1).

Això contrasta amb el que constatem quan mirem el nostre món. La ciència i la tècnica ens ofereixen els seus avenços, però va creixent una mena de desert moral, augmenta en molts la solitud, la incertesa, la manca de confiança, el desencís, el pessimisme. "El gran risc del món actual --diu encara el Papa-- amb la seva múltiple i aclaparadora oferta de consum, és una tristesa individualista que brolla del cor còmode i avar, de la recerca malaltissa de plaers superficials" (EG., 2). És enmig d'aquest panorama que els cristians hem de portar el missatge de Jesús, l'alegria del missatge de Jesús! La "dolça alegria del seu amor" (EG, 2). La litúrgia de l'Ascensió en fa demanar, precisament, que els cristians estiguem amarats d'aquesta "alegria santa" (cf. oració col·lecta), la que ve de l'Evangelí.

La missió que ens deixa Jesús abans de la seva Ascensió, és la de ser portadors d'alegria, d'ajudar les persones a guarir les ferides del cor i contribuir colze a colze a bastir una societat que posi la persona humana al centre de les seves sol·licituds, particularment els més desvalguts i que tenen més risc d'exclusió. Jesús ens deixa, per tant, la missió de contribuir a crear una societat en la qual l'economia i l'oferta de treball estiguin al servei de les persones i no pas dels guanys d'uns pocs. Una societat que lluiti contra la corrupció i que cerqui la justícia, la llibertat, la solidaritat. Una societat que s'obri a entendre les raons legítimes de l'altre i treballi per mantenir la cohesió social malgrat la pluralitat d'opcions. Una societat, també, que vegi el planeta terra com la casa comuna de tots i s'esforci per no maltractar-lo i abusar-ne per interessos econòmics.

No. L'Ascensió no justifica un espiritualisme que s'evadeixi de les realitats del nostre món. Ens les fa viure intensament amb una llum nova i amb una esperança ferma. Jesús ha dit *aneu i prediqueu*. Prediqueu amb la paraula i prediqueu amb les obres, que són les que donen credibilitat a la paraula predicada (cf. Mt 7, 16). Aquest predicar amb la paraula i les obres demana una implicació en les qüestions humanes, nodrida per la pregària i guiada per la reflexió eclesial sobre les qüestions socials, en la línia marcada per la Constitució "Gaudium et spes" del concili Vaticà II. Per fidelitat a la Paraula de Déu i a les directrius de l'Església, als cristians ens toca denunciar les injustícies, i defensar i protegir els drets de les persones i dels pobles, defensar i protegir el planeta. Fer-ho és fer obra d'Evangelí.

Anem, doncs, per tot el nostre entorn i anunciem a tothom la Bona Nova de l'Evangelí. Fem-ho sense por, amb convicció, amb joia. No pas com una propaganda buida, sinó com a fruit d'una vivència interior. Una vivència que té el seu centre en la celebració de l'eucaristia, moment fort del nostre trobament amb el Ressuscitat que és *a la dreta de Déu* i alhora present enmig nostre.